

ΘΕΜΑΤΑ

"Ιδια γεύση...

Σε μια νέα φάση μπαίνει η δημόσια ζωή μετά τις πρόσφατες εξελίξεις, τη χάρη στους χουντικούς και το λόγο του κ. Καραμανλή στη Δράμα. Η δεύτερη κίνηση συμπλήρωσε την πρώτη, και οι δυο νοσηματοδοτούν σαφέστερα τις κυβερνητικές προθέσεις.

Βασικό χαρακτηριστικό της όλης μεταπολιτευτικής περιόδου υπήρξε η καλλιέργεια αυταπατών γύρω από την όλη κυβερνητική πολιτική και μάλιστα τις προσωπικές επιδιώξεις του κ. Καραμανλή.

Η «Σ.Π.» είχε, θέβαια, επισημάνει από την πρώτη στιγμή, ότι το πολιτικό πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα καλών ή κακών προθέσεων προσώπων, αλλά σωστής ανάλυσης των δυνάμεων που τα προσώπα εκφράζουν. Και είχε τοποθετηθεί με σαφήνεια απέναντι στον κ. Καραμανλή και τη «Νέα» Δημοκρατία.

Τα τελευταία γεγονότα στενεύουν πολύ τα περιθώρια «έρμηνειών», και δεν επιτρέπουν την όποια αδράνεια δώω φιλοδοξούν να εκφράζουν με συνέπεια το Λαϊκό Κίνημα «έναντι» νέων εκφράσεων «ανανεωτισμού» της Δεξιάς στον τόπο.

Ο κ. Καραμανλής έκανε τις επιλογές του, ή καλύτερα, τις αποκόλυψε ολοκλήρως τώρα. Με τη χάρη στους χουντικούς ρίχνει γέφυρα και έπαινα συνδέεται με όλο εκείνο το αντιδραστικό πλέγμα που γέννησε και στήριξε τη δικτατορία, και που στη δημιουργία του άλλωστε, επί δικτατορίας, είχε συμβάλει κατά πολύ.

Στο λόγο του στη Δράμα, όπου προσπαθεί να θεσμοποιήσει έναν Μεσσιανισμό και να προσωποποιήσει την πολιτική ζωή της χώρας τα μηνύματα ήταν σαφή.

Διαβεβαιώνει ο κ. Καραμανλής, μιλώντας στη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα συγκέντρωση αξιωματικών—850 και πάνω— ότι γνωρίζει πώς και πότε θα επέμβει η Κυβέρνηση, για να καταστείλει τις «κοινωνικές άταξίες», τους διεκδικητικούς δηλ. αγώνες των εργαζομένων και ότι έχει «και την πείρα και την δύναμη να προστατεύσει την χώραν όταν χρειασθεί».

Λίγο πιο πριν είχε μιλήσει για τον «κομμουνιστικό κίνδυνο» και τον «κίνδυνο αναρχίας» που υπήρχε στη φάση της μεταπολίτευσης, και ένοιωσε φυσικά ότι αυτόν τον «κίνδυνο» είναι έτοιμος με την πείρα του και τη δύναμή του να αντιμετωπίσει και πάλι.

Η δικτατορία της 21ης έξακολουθεί για τον κ. Καραμανλή να είναι μια ενέργεια «αφρόνων συνταγματαρχών», αρχομανών, οι οποίοι «επιφελήθησαν της πολιτικής ασυνείδητης που ακολουθούσε μετά (Συνέχεια στην 7 σελίδα)

Άνεκπλήρωτο παραμένει το αίτημα συγκρότησης σοσιαλιστικού κινήματος αρχών

Ένα χρόνο
μετά την
ίδρυση
του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΠΡΟΔΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΦΡΑΖΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΑ

● Στα αίτήματα των τοματοπαργαγωγών η κυβέρνηση άπαντα με δακρυγόνα.

Με «ιδιωτικά» γκρείντερς, «αδρες», δακρυγόνα και γκιλόμπες ή χωροφυλακή του κ. Καραμανλή διέλυσε το θράσος της περασμένης Τρίτης την ειρηνική πορεία διαμαρτυρίας, που έπαιρναν προς την Αθήνα 1500 τοματοπαργαγωγοί της Βοιωτίας με περισσότερα από 500 τρακτέρ.

Η έντυπωσιακή αυτή πορεία των τοματοπαργαγωγών πραγματοποιήθηκε

υστερα από την άρνηση του υπουργού Γεωργίας να ικανοποιήσει τα αίτήματά τους. Αιτήματα πέρα για πέρα δικαία, που αφορούν την ίδια την επιβίωση των αγροτών και των οικογενειών τους και που βρίσκονται αντιμέτωπα με τα συμφέροντα των βιομηχανών της περιοχής Φραγκίστα και Ναμικού και... την αγροτική πολιτική της Κυβέρνησης.

● Πληροφορίες και ρεπορτάζ από την κινητοποίηση των τοματοπαργαγωγών στη σελίδα 4.

Το κόμμα του Ανδρέα Παπανδρέου δεν είναι σε θέση να δημιουργήσει, τις ιδεολογικές, πολιτικές, κι οργανωτικές συνθήκες που χρειάζεται ένα πολιτικό κίνημα σοσιαλιστικής αλλαγής

Πριν ένα χρόνο, με τη διακήρυξη της 3ης του Σεπτεμβρίου 1974, ξεκινούσε η προσπάθεια να συγκροτηθεί στο τόπο μας ένα πλατύ λαϊκό κίνημα με σοσιαλιστικό περιεχόμενο, ικανό να καθοδηγήσει, αλλά και να κατοχυρώσει τη πορεία των λαϊκών δυνάμεων προς τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

Βάση αυτής της επιδιώξης στάθηκε η διαμορφωμένη ευνόικη ιστορική συγκυρία, ύστερα από τις διεργασίες της εφτάχρονης δικτατορίας, μέσα στην οποία απόκτησε αγωνιστική καθολικότητα το αίτημα για ουσιαστική κοινωνική και πολιτική αλλαγή, με την ριζοσπαστικοποίηση πλατιών κοινωνικών και πολιτικών κατηγοριών του πληθυσμού, καθώς και με την αποκαλυψη του πραγματικού χαρακτήρα του ελληνικού προβλήματος και των δυνάμεων που το διαμόρφωναν σε χρόνια κρίση κοινωνικής καθώλησης, οικονομικής καθυστέρησης, πολιτικού εκφυλισμού κι εθνικής υποτέλειας.

Από τη πρώτη στιγμή της πολιτικής ιστορίας του ΠΑΣΟΚ, αναπτύχθηκε μία διαφορετική πολιτική αντίληψη προς τη δυναμική των ιδρυτικών διακηρύξεων, που ήθελε για λόγους «πολιτικού ρεαλισμού» τον πε-

ριορισμό της προσπάθειας στα πλαίσια ενός κόμματος αρχηγικού τύπου κι εκλογικού χαρακτήρα, με κεντρικότερη συνθηματολογία κι ανανεωτικούς στόχους διασμένων με φραστικό δυναμισμό. Σήμερα, ένα χρόνο μετά την εξαγγελία του τό ΠΑΣΟΚ υιοθετεί, ολοένα και πιο φανερά αυτήν την αντίληψη, αφού στο μεταξύ με την ανακόλουθη κι ευκαιριακή πολιτική πρακτική της ηγεσίας παγιδεύτηκε ένας ολόκληρος πολιτικός χώρος, διασπάστηκαν δυνατότητες, τραυματίστηκαν δυνατόμεις κι αποδυναμώθηκε ή προοπτική ενός μαζικού σοσιαλιστικού λαϊκού κινήματος.

Πραγματική αφετηρία της συστηματικής αναδίπλωσης του Ανδρέα Παπανδρέου, σε σχέση με τους ιδρυτικούς κοινούς όραματισμούς, στάθηκε το αποτέ-

Συνέχεια στην 6 σελίδα

ΔΙΧΑΣΤΗΚΕ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ

Μόνος συνεχίζει ο Βασίλης Καραπλής

Η άποχή από τις εξετάσεις του "Αρείου Πάγου" που άρχισε με τόσο καλούς οίανους έσπασε. Πρώτοι έσπασαν την ενότητα όρισμένοι «υπερδεδιό» —ανάμεσά τους είδα με το Χρ. Δεριζιώτη συνεργάτη της Χούντας μέσα στη Δικτατορία στο χώρο της Παντείου— αλλά και όρισμένοι «σοσιαλιστές» όπως ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ (!) στις εκλογές κ. Χασιανάκος που όδήγησε επιδεικτικά την κόρη του ανάμεσα από τους άπεργούς στην αίθουσα των εξετάσεων.

Όμως, στα Προπύλαια, ο Βασίλης Καραπλής συνεχίζει μόνος για 17η μέρα την άπεργία πείνας. Το ήθός του είναι ακλόνητο και ή πίστη του μεγάλη. Άλλά ή άγανά-

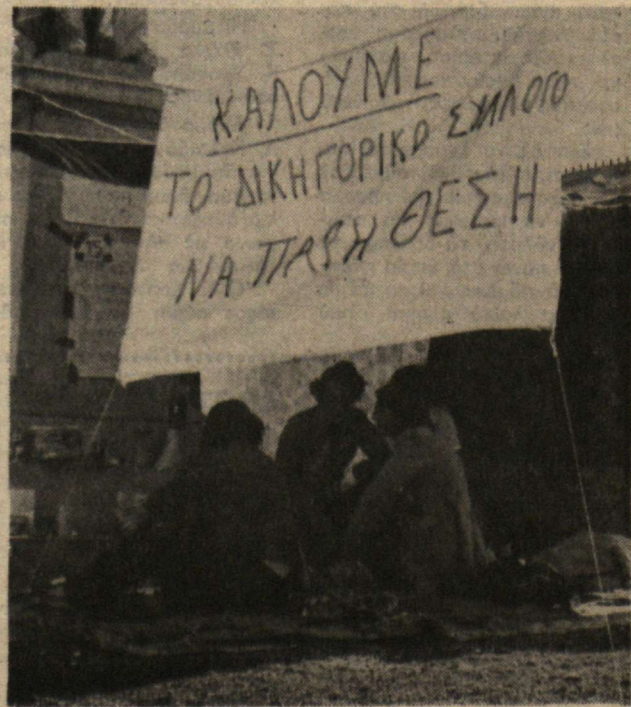
κτηση των πλημμυρίζει.

— «Όλα αυτά ήταν φυσικά να συμβούν», μάς λέει σε άποκλειστική συζήτηση που είχαμε μαζί του. Και συνεχίζει:

«Ήταν φυσικό μία πού όλος ό άγώνας δέν μεθοδεύτηκε σωστά. Μία πού ή συντονιστική έπιτροπή δέν εκλέχτηκε από κοινά συνέλευση.

Μία πού συνεχίζει να άποφασίζει για τις τύχες μας μέσα από κλειστές, μυστικές συναντήσεις. Να σκεφθείτε δέν ξέρουμε καν ποσοί είναι. Κάποτε ήσαν 7 γίνανε όμως και 9 και...3.

Πρόταση πού έκανα μαζί με ένα μέλος της Συντονιστικής Έπιτροπής για δημοκρατική λειτουργία της Ε-ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 4η σελ.

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου απ' την ίδρυση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

'Από τη διακήρυξη της 3^{ης} του Σεπτέμβρη μέχρι σήμερα

Με τη διακήρυξη της 3ης του Σεπτέμβρη 1974 ιδρύσαν το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, γεγονός, που είχε τεράστια απήχηση στη συνείδηση ολόκληρου του λαού. Η διακήρυξη ανταποκρίθηκε σ' ένα επιτακτικό αίτημα των σιγμών, ήρθε να καλύψει ένα τεράστιο πολιτικό και ιδεολογικό κενό. Το πολιτικό κενό άφειλόταν βασικά σε τρεις παράγοντες: Π ο λ ι τ ι κ ο στην ήττα του παραδοσιακού αριστερού κινήματος πόν 'Απρίλη του 1967, που είχε σαν κύριες συνέπειες τη διάσπαση του κομμουνιστικού Κόμματος και την συνακόλουθη αδυναμία του να παίξει πρωτοβουλιακό και αποτελεσματικό ρόλο στην 'Αντίσταση, δ ε υ τ ε ρ ο στην ιδεολογική άσυναρτησία και τις πολιτικές πολυδυσκολίες, που χαρακτήριζαν τον χώρο της 'Αριστεράς μετά τη διάσπαση του Κομμουνιστικού Κόμματος, τ ρ ι τ ο στην αὐτοαναίρεση όλων εκείνων των ήγετων στοιχείων του κεντρώου ή κεντροαριστερού χώρου, που ηλαιοσαν τον Καραμανλή και τη Κυβέρνηση των ἐβδομήντων ημερών, δίνοντας κά

λυση στην επανεγκατάσταση του Καραμανλικού κράτους. Τα δεδομένα αυτά της πολιτικής συγκυρίας, άρνητικά για τις άλλες δυνάμεις του αριστερού χώρου ήταν ένα πολύ θετικό αποτέλεσμα για το νέο κίνημα. 'Από το άλλο μέρος η διαμόρφωση στούς κόλλους της αριστεράς είχε ξεσκεπάσει τις τρεις βασικές αδυναμίες του παραδοσιακού αριστερού κινήματος: Δογματισμός και πολιτική ακαμψία, έλλειψη έσωτερικής δημοκρατικής διαδικασίας και αυλογικότητας στις αποφάσεις, ύσκα άσταση της λειτουργικότητας της κομματικής θέσης από άνεξελεγκτα διεθυντήρια.

Η διακήρυξη της 3ης του Σεπτέμβρη έδινε ικανοποιητική απάντηση και στα τρία αυτά κρίσιμα σημεία: 'Απακλεισμός του δογματισμού και της άκαμψίας, αλλά και έμφωνη στον τελικό στόχο του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού. 'Εσωτερικές δημοκρατικές διαδικασίες και αυλογικότητα στη λήψη των αποφάσεων, λειτουργικότητα της κομματικής θέσης με άνάπτυξη της

πρωτοβουλίας της και διεύρυνση της οργανωτικο-ιδεολογικής της άποστολής. Για μερικούς μήνες φάνηκε ότι το αριστερό κίνημα θα ξεπερνούσε τη κρίση, που το μάστιζε και τη κακοδαιμονία, που το κατακερματίζει και το αδυναμώνει. 'Αν το ΠΑΣΟΚ είχε τηρήσει πιστά τη διακήρυξη της 3ης του Σεπτέμβρη θα είχε έξειλχθεί σε πόλο απειρώσεως των διάσπαρτων αριστερών δυνάμεων της χώρας, θα είχε διαδραματίσει θεοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση μιας νέας αντίληψης για την πολιτική ζωή, η οποία αντίληψη θα είχε τελικά πειθαναγκάσει και όλες τις άλλες πολιτικές δυνάμεις να προσρυσούν. Για να γίνει όμως κάτι τέτοιο θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ να μην κινείται με τη μεθοδολογία και τη μυθολογία ενός κόμματος που έχει σαν άμεσο στόχο μια έκλογική νίκη, που θα το έφερνε στη Κυβέρνηση. Στόχος του ΠΑΣΟΚ έπρεπε να είναι ο πραγματικός έλεγχος της έξουσίας, δηλαδή των πόλων ισχύος της κοινωνίας και όχι απλά η Κυβέρνηση. Ο άρχηγός του ΠΑΣΟΚ και μια άμα-

δα έγκοθέτων και υποτακτικών «έπιτελών» προτίμησαν τον δεύτερο, τον εύκολο δρόμο. 'Αλλοίωσαν έτσι ριζικά την άρχική σύλληψη του ΠΑΣΟΚ. Το Κόμμα άντιμετωπίστηκε σαν έκλογικός μηχανισμός, ο λαός σαν έκλογική πελαγία. Με τον τρόπο αυτό άναστράφηκαν όλες οι θέσεις και οι προοπτικές, που θα έπρεπε να άδμιουργηθεί ένα ΚΙΝΗΜΑ, που θα άδμιργούσε στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της έλληνικής κοινωνίας. Κι' αυτό γιατί ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός μιας κοινωνίας δεν μπορεί να γίνει «έξ' ύψους», σαν άποτέλεσμα μιας έκλογικής νίκης, όσο μεγάλη κι' άν είναι αυτή. Σοσιαλιστικός μετασχηματισμός προϋποθέτει ένα συνεδρητό και άργανωμένο λαό κι' ένα κόμμα φορέα και μηχανισμό άγώνα για την κατάληψη κι' τον άποτελεσματικό έλεγχο της έξουσίας. Ο άρχηγός του ΠΑΣΟΚ και οι περί αυτόν «έπιτελές» δεν φαίνεται να άδισχ'ηκαν 'ηστική ούτε άπό τη πρόσφατη δικτατορία, ούτε άπό τις ποικίλες λατινοαμερικανικές στρατοκρατίες. Δεν άντιλαμβάνονται,

ότι μόνο ένας άργανωμένος λαός και ένα ισχυρό κόμμα μπορεί να άντιπαμαχ'ούν στα άντιδραστικά κέντρα δύναμης 'Εκσυλίζουν το λαό με την προαπριλή μεθοδολογία, που άδμήγησε στη χωρίς αντίδραση κατάληψη της έξουσίας άπό τους συνταγματάρχες και άδονίζονται με τον άγκο των συγκεντρώσεων και των δημόσιων συναθροίσεων. Με άριστερίστικη συνθηματολογία και χυδαίωμαρίστικες ύπερπλουσιεύσεις κολεάζουν τον άνασεντισμό της μικροαστικής μάζας κι' άφήνουν άκάλυπτα όλα τα κρίσιμα μέτωπα του πολιτικού και ιδεολογικού άγώνα.

Ο 'Ανδρέας Παπανδρέου με το να προσωποποιεί την πολιτική αντίθεση και να έμφανίζεται σαν ο «Κληγός της 'Ιστορίας» προωθεί τον πολιτικό μεσοανισμό, δεν προάγει την άγωνιστικότητα και τη συνεδρητότητα του λαού.

Η άμεση «προσέλαση» του 'Ανδρέα Παπανδρέου στο λαό, που στηρίζεται σε προσωπική άκτινοβολία, σε έυκαιριακή τακτική και στη συ-

στηματική κολλη-έργεια έντυπώσεων όχι μόνο δεν στηρίζεται στην ύπαρξη σοδερής κομματικής άρθρωσης και άργάνωσης, αλλά και άποκλείει την άμιουργία στελέχωσης, άκόμα και μεσαίας.

Το άρχηγικό ΠΑΣΟΚ ύποτίθεται ότι εύσγγελίζεται τη θεατιά τομή σ' όλες τις εκφράσεις της δυνάμεις ζωής της χώρας και έχει σαν στόχο τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Για κάτι τέτοιο δεν άρκεί μια άνασενμένη και «δυναμική» συνθηματολογία και φρασολογία. Χρειάζεται και μια νέα πολιτικό-άργανωτική μεθοδολογία. Η διακήρυξη της 3ης του Σεπτέμβρη έδινε άκριβώς αυτή τη μεγάλη ύπόσχεση. 'Αν είχε έκπληρωθεί στη μεταπολεμική πολιτική 'Ιστορία το «όπου άρχε στήσι ένα άρόσημο, θα ύπληρχε ένα «προ» και ένα «μετά» την 3η του Σεπτέμβρη 1974. Κάτι τέτοιο δεν έγινε και η διακήρυξη έμενε γράμμα και κενό. Το άρχηγικό ΠΑΣΟΚ θυβήθηκε στο παμφάγε-έλμα του παλαιοκομματισμού με ψευτορίζοσαστική έπιχρυσμα.

A. B.

Προδομένες προσδοκίες

Συνέχεια από τη σελίδα 1
Λαοι των έκλογών του 1974, που δεν το περίμενε και δεν το άντεχε, αλλά που το διαμόρφωσε, ως ένα βαθμό, και η δικιά του τακτική, μονομερής και αυθαίρετα άποφασισμένη, μακριά από κάθε αυλογική έπεεργασία κι εύθύνη.

Η άλλαγή του χαρακτήρα του κινήματος και των πολιτικών του στόχων, προέβλεπε άποδέσμευση του άρχηγού απ' τα καταστατικά αυλογικά όργανα και αυστηρική παραχάραξη των άρχων και των θέσεων. Για να κατορθωθεί κάτι τέτοιο, έπλεχτηκε η μεθοδολογία των διαδοχικών διασπάσεων απ' τον ίδιο τον 'Ανδρέα Παπανδρέου. Τη διαλυτική κι αυτοκαταστροφική αυτή τακτική του ο άρχηγός του ΠΑΣΟΚ την στήριξε στην ύπαρξη μέσα στο κίνημα πολλών δυνάμεων με διαφορετική πολιτική άφετηρία και κοινωνική συνεδρητοποίηση. 'Αντί να άφής τις δυνάμεις μέσα απ' τις έσωτερικές πολιτικές λειτουργίες να συγκροτούν τα ενιαία κριτήρια και να συνδέσουν την κοινή φυσιογνωμία του κινήματος, τις άπογύμνωσε από κάθε ρόλο, παίζοντας δήθεν τον «διατηρητή» άνάμεσα τους, στην πραγματικότητα όμως δέυνοντας τα προβλήματά τους, ώστε να γίνεται αυτός ο μοναδικός άποφασιστικός παράγοντας. 'Εκείνο που τον ενδιέφερε δεν ήταν ένα κίνημα με έδραση κοινωνική, αλλά ένα κόμμα που θα τον προσκυνούσε σαν άρχηγό, που δεν θα του έφερνε προακόμματα στους χειρισμούς του και που θα ήταν το όργανο για τον άδμήγη στην κυβέρνηση, προκειμένου να άσκήσει τη προσωπική του έξουσία.

Η κοινή άγωνιστική στάση άπέναντι στη διαλυτική πολιτική πρακτική του 'Ανδρέα Παπανδρέου, έτσι όπως άρχισε να άποκαλύπτεται σαν

πρακτική άλλοίωσης των ιδεολογικοπολιτικών χαρακτηριστικών και της αυλογικής δημοκρατικής δομής του κινήματος, άσπειρώσε τα μέλη εκείνα, που, ύπεύθυνα και τεκμηριωμένα, άντιπάτηκαν στις άρχηγικές μεθοδεύσεις και διαχώρησαν, ύστερα από αυλογικές προγραφές και άμαδικές άυτονομήσεις, ιδεολογικά, πολιτικά κι άργανωτικά την εύθύνη τους από το ΠΑΣΟΚ.

Μάταια ο 'Ανδρέας Παπανδρέου πάσχισε να σμικρύνει την έντύπωση για τις διαστάσεις της κρίσης. Δεν ήταν μονάχα διάσπαση στη κορυφή, ήταν πλήρης αντίθεση σ' όλα τα επίπεδα. 'Αποτέλεσμα σήμερα να διαπιστώνει έντρομος την άπογύμνωσή του από στελέχη κοινής παραδοχής κι άποτελεσματικότητα, άγωνιστικής συνέπειας κι άνιδιοτέλειας. Μάταια έπιχείρησε να έμφανίσει την διάσπαση σαν πρόβλημα φιλοανδρείκων κι άντιανδρείκων στοιχείων, στελεχών του ΠΑΚ και της Δημοκρατικής 'Αμυνας. Δεν ήταν προσωπικός ούτε παρατοξικός άνταγωνισμός. 'Αποτέλεσμα, σήμερα, να μη θρίσκει γύρω του περισσότερα απ' τα συνδυαστικά μέλη του ΠΑΣΟΚ. Μάταια, τέλος, άγώνιστηκε με τη καθοδική πολιτική μεθοδολογία της καταστροφής και της διαβολής να χαρακτηρίσει τους διαφωνούντες σαν «σοσιαλδημοκράτες», ύποπτα άργων του κατεστημένου, άρχαμεις φιλόδοξους κ.ά. Αύτοι που διαφώνησαν, ύπεροπίζονταν τη δυνάμική της σοσιαλιστικής προοπτικής και την ύσσία της σοσιαλιστικής ιδεολογίας, άρνούμενοι να θυσιάζουν την συγκροτημένη μεθυσία και άγώνες αντίληψής τους για το κοινωνικό χρέος μέσα στους παραγοντισμούς των διαδρόμων, των προβαλμών και άρχηγικών εύνοουμένων. 'Αποτέλεσμα σήμερα να διαπιστώνει ο 'Αν-

δρέας Παπανδρέου έκκληκτος πως η συνθηματολογία της λάσπης που έξαπέλυσε, όχι μονάχα δεν πέρασε, αλλά και προβλημάτισε τον κόσμο έναντίον του.

Το άδιέεδο του άρχηγού του ΠΑΣΟΚ είναι και φανερό και πολλαπλό. 'Αδιέεδο πολιτικό, που τον άδμηγει σε λάθος έκτιμήσεις κι άλλοπορσάλη τακτική. 'Αδιέεδο άργωνωτικό, που τον άπογυμνώνει άκόμα κι απ' τις δυνατότητες να έχει ένα άποτελεσματικό κι εύπρόσδοπο κομματικό μηχανισμό αυλογικής άπάδων και διαδίδσης έντολών. 'Αδιέεδο προσωπικό, που δεν του έπιτρέπει πιά να μπορεί να έξελεάσει ύποκριτικά τους πάντες γύρω του.

Για να θυεί απ' αυτή τη δύσκολη θέση, στην όποια μόνος του άδμηγήθηκε, άναπτύσσει το τελευταίο καιρό ο ίδιος προσωπικό άπεγνωσημένη προάθεση. Το κύριο χαρακτηριστικό της είναι η αυστηρική προσέγγιση και χρησιμοποίηση στοιχείων, που από παλαιότερα είχαν την άποψη ότι δεν χρειαζόμαστε ένα σοσιαλιστικό μαζικό κίνημα αλλά ένα κόμμα της κεντροαριστεράς πλαγίας παράστασης. Για να κάμψει τις έπιφυλάξεις αυτών των στοιχείων, που ο ίδιος είχε χαρακτηρίσει «δεξιά» στην όμιλία του της 19/1/75 στην Κεντρική 'Επιτροπή για την άριόθρηση του ΠΑΣΟΚ, άναπτύσσει άλλεπάλληλες έπαφές και δίνει άτέλειωτες ύποσχέσεις: 'Οτι άναγνωρίζει το λάθος του, ότι θα το διορθώσει, ότι θα παραμερίσει παλαιά στελέχη του διεθυντήριου του. Ταυτόχρονα προβαίνει και σε πολιτικές παραχωρήσεις, όπως λ.χ. ο λόγος του στη Κέρκυρα με την άποκήρυξη θέσεων που άποδίδονται στο 'Εκτελεστικό του Γραφείο. Το άποτέλεσμα όλων αυτών των ζυμώσεων μέχρι στιγμής δεν είναι άλοκληρωμένο. 'Υπάρχει μερική χρησιμοποίηση στελεχών με τις

συνθηματικές άποψεις σε και ρικές θέσεις του άναδισσώμενου Κεντρικού 'Οργανωτικού. 'Οπως έπίσης ύπάρχει διαρκής η ύπόσχεση ότι άμαδική παρουσία στελεχών της ίδιας τάσης θα γίνει στις έπιτροπές έλέγχου των διαδικασιών για τις περιφερειακές συνδιασκέψεις. 'Επίσης κατοχυρώνεται η παρουσία στην 'Εθνική Συνδιάσκεψη ειδικής κατηγορίας «συνιδρυτών μελών», που θα έπιλέξει προσωπικά ο ίδιος, ώστε να έχει και μ' αυτό το τρόπο την εύχέρεια να προωθήσει στελέχη που δεν ήθελαν απ' την ίδρυση του το ΠΑΣΟΚ στο χώρο του Σοσιαλισμού και της 'Αριστεράς.

Η τακτική αυτή, που ήθελήμενα και θορυβώδως έέρρευσε, έχει προκαλέσει διασπαστικούς άντικτυπους στο παλαιό διεθυντήριο του ΠΑΣΟΚ. 'Εκεί οι παλαιό ισχυροί κι εύνοούμενοι είναι σήμερα άποδομοπαίοι και δημόσια βάλλονται από τους ίδιους τους συνεργάτες τους και κυρίως από στελέχη της νεολαίας. Η νεολαία πάλι, για τα συνθηματικά στοιχεία θεωρείται επικήρυξη, γι' αυτό και έπιδύκεται ο πλήρης διαχωρισμός της απ' το ΠΑΣΟΚ. 'Ετσι, μέσα στο Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα σήμερα λειτουργούν άποσυνθετικές διαδικασίες, που τις προ-

καλεί ο 'Αρχηγός διεγείρωντας την πόλη των διαφώνων ομάδων για την κατάκτηση και μονοάληση του προεδρικού περιβάλλοντος. Οι διαδοκασίες για τις περιφερειακές συνδιασκέψεις θα γίνουν το πεδίο του άγώνα έπικράτησης, τον όποιο ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου έχει σκηνοθετήσει. Για να άλοκληρώσει, όμως, αυτή τη καινούργια έπιχείρηση παραπλάνησης που έπιχειρεί, διασπείρει και μια άλλη φημολογία, που έχει σαν στόχο όσους προγράφτηκαν άποχωρήσαν κι άυτονομήθηκαν γιατί ύπερσπείστηκαν την σοσιαλιστική προοπτική και φυσιογνωμία της ιδρυτικής διακήρυξης. Διαδίδει πως τάχα η κρίση ξεπεράστηκε, ενώ το αντίθετο συμβαίνει. 'Ολοένα και περισσότερα στελέχη, με σωστό προσανατολισμό και γνήσια ιδεολογία, άναγνωρίζουν το δικαίο της προσέλασης, που άρνήθηκε στον άνδρείσμό να ύπονομεύσει τον σοσιαλισμό. Διαδίδει επίσης ύποβολιμιαία πως η προσέλαση των προγραμμάτων—διαφωνούντων δεν μπορεί παρά να προσανατολιστεί προς την Σοσιαλδημοκρατία, ενώ κάτι τέτοιο μονάχα εύσεθς του πόθος είναι. Κανένας δεν θα του δώσει αυτή τη χάρη, άφου στο χώρο που διαφώνησε, διαγράφτηκε κι άυτονομήθηκε απ' το ΠΑΣΟΚ.

H. Θ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Η άπογευματινή σου έφημερίδα

Μία πραγματικά ελεύθερη έφημερίδα για ελεύθερους πολίτες
Τό έγγυώνται όλοι οι συντάκτες που γράφουν
και διευθύνουν την άπογευματινή σου έφημερίδα

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ